

9

11. ATHENS COURT OF APPEAL Decision No 6886 of 1984.

Parties: Not specified.

*Published in Hellenike Dikaiossyne
Vol 26 (1985), p.234.*

Articles I(1), II(1)-(2), IV, V.

*Subject matters: Enforcement of a foreign arbitral award in
Greece under the New York Convention.*

FACTS. An award was rendered in the U.S.A, and it was declared enforceable in Greece by the judge of First Instance. The defendant lodged an appeal from his decision. The Court of Appeal rejected it.

EXTRACTS.

1. *The award having been made in the U.S.A, the New York Convention is applicable I(1).*
2. *The validity of the arbitration agreement is considered on the basis of art II(1)-(2).*
3. *The conditions of Art IV and V are satisfied.*
4. *Under the N.Y. Convention, the enforcement authority cannot examine if the award is legally correct under the law applicable on the merits, or if the proper law was applied on the merits.*
5. *The lack of reasons in a foreign award does not constitute an obstacle to its enforcement in Greece. A foreign award cannot be declared enforceable in Greece, if it is contrary to Greek public policy. The lack of reasons is not contrary to Greek public policy. Besides, the award in question contains sufficient reasons.*

— · —

άρθροι 234 § 2 Α.Κ., μόλις περήλθεν η ημέρα του τελευταίου μηνόγη κατ' αριθμόν οντιστοίχος προς την ημέραν της εινάρξεως, ήτοι την 25.3.1980. Από της επομένης 26.3.1980 ήρξετο, κατά τα ανωτέρω η διμηνιος προθεσμία προς οριστικήν παραλαβήν του έργου, αμτή δε Ελληνικών προσδικών προς όσα προξεπέθησαν, την 26.5.1980. Επομένως, η ειδική όχλησης διο την κίνησιν της προθεσμίας των 30 ημερών μετά το πέρας της οποίας θα επήρχετο η αυτοδικαία οριστική παραλαβή του έργου ηδύνατο να γίνη από της 27.5.1980 (συμπεριλαμβανόμενης) και μετά. Η προσφεύγουσα κοινοπράξια επέβαλεν εις τον καθ' ου η προσφυγή ειδικήν όχλησιν την 24.5.1980, η οποία πρωτοκολλήθη αυθημέρον ωπ' αριθμόν 5732, ήτοι πριν εκπενθύσῃ η ανωτέρω προθεσμία των δύο μηνών. Εν όψει τούτου, κατά την κρατήσασαν εις το δικαιοστήριον αυτό γνέματη, η ειδική αυτή όχλησης δεν εκέφερε τα αποτελέσματά της, δεν εκίνησε την προθεσμίαν των 30 ημερών και δεν έπέφερε, μετά την πάροδόν της, την αυτοδικαίαν οριστικήν παραλαβήν του έργου. Αντιθέτως, κατά την γνώμην η οποία δεξεπεράθησε εις το δικαιοστήριον τούτο, η ανωτέρω προθεσμία των 30 ημερών ήρξετο από της 27.5.1980 και έληξε την 25.6.1980, την 26.6.1980 δε συντελέσθη η αυτοδικαία οριστική παραλαβή του έργου τούτου. Έφ' όσον, κατά την γνώμην η οποία επεκράτησεν εις το δικαιοστήριον τούτο, δεν τυώρησεν αυτοδικαία οριστική παραλαβή του έργου, πρέπει να επορριφθῇ η προσφυγή τούτων ως προς το πρώτον αιτήμα, οσούς και ως προς τα δεύτερα και τρίταν αιτήμα τοιδίτο, τα οποία προύποδειν της οιοιστοής, φασιμότητός των έχουν την τοιαύτην του πρώτου αιτήματος.

Επεισόδιο Αθηνών Αριθ. 6886/1984

Πρόσδικος: Ειδικός Ανδρίανος.
Εισηγητής: Στέφανος Ματθίας, Εφέτης.
Δικηγόρος: Π. Μακρυνίτσας, Μ. Μακρυνίτσας, Ανδρ. Νάσιος.

Κήρυξη εκτέλεστής διαιτητικής απόφασης που εκδόθηκε στις Η.Π.Α. Πότε δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή αλλοδαπή διαιτητική απόφαση. Το δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αν είναι νομικά ορθή η απόφαση. Η Ελλαιωνή αιτιολογίων δεν εμποδίζει την κήρυξη της διαιτητικής απόφασης εκτέλεστής. Μετάφραση κειμένου. Επίσημος μεταφραστής είναι και ο δικηγόρος.

Σύμφωνα με τη σύμβαση της Ν. Υόρκης, που

ευρισκόταν με το ν. 4220/61, και εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση, αφού η διαιτητική απόφαση έχει εκδοθεί στο έδαφος των Η.Π.Α. (άρθρο 1 § 1), διαιτητική ρήτρα που έχει περιληφθεί στη σύμβαση αναγνωρίζεται (άρθρο 2 § 1-2) και η διαιτητική απόφαση κηρύσσεται εκτέλεστή κατά το άρθρο 906 συνδ. 905 § 1, 740 επ. ΚΠολΔ, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 4 και 5 του νόμου. Ειδικότερα απαιτείται να προσκομίζεται το κριτότυπο ή «ευθυντικό» του πρωτοτύπου της απόφασης και της διαιτητικής συμφωνίας, ας εκκυρωμένη από «επίσημο μεταφραστή» μετάφραση. Επίσημος μεταφραστής κατά την έννοια των άρθρων 4 είναι και ο δικηγόρος, εφόσον η μετάφραση του συνοδεύεται από το ξενόγλωσσο έγγραφο και βεβαιώνεται με ενυπόγραφη χρονολογημένη επισημείωσή του ότι η μετάφραση αφορά το έγγραφο αυτό (άρθρο 53 Κώδ. Δικ.). Η αίτηση να κηρυχθεί η διαιτητική απόφαση εκτέλεστη μπορεί να απορριφθεί μόνο αν ο καθ' ου αποδεικνύεται: α) ότι τα μέρη που συντήψαν τη συμφωνία διαιτησίας ήταν ανίκανα ή ότι η συμφωνία αυτή είναι ανίσχυρη κατά το δίκαιο της χώρας όπου εκδόθηκε η απόφαση, β) ότι το μέρος εναντίον του οποίου γίνεται επικλήση της διαιτητικής απόφασης δεν ήταν κανονικά πληροφορημένο σχετικά με τον ορισμό του διαιτητή ή τη διαδίκασία της διαιτησίας ή του ήταν για άλλο λόγο αδύνατη η χρήση των μέσων που είχε στη διάθεσή του, γ) ότι η απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη από το συνυποσχετικό ή μη περιλαμβανόμενη στη διαιτητική ρήτρα ή ότι περιέχει διατάξεις που βρίσκονται έξω από το συνυποσχετικό ή τη διαιτητική ρήτρα, δ) ότι η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδίκασία δεν ήταν σύμφωνη προς τη συμφωνία των μερών ή, αν δεν υπήρχε τέτοια συμφωνία, προς το δίκαιο της χώρας όπου διεξήχθη η διαιτησία και ε) ότι η απόφαση δεν έχει οκύμη γίνει δεσμευτική για τα μέρη ή έχει ακυρωθεί ή ανασταλεί από την αρμόδια αρχή της χώρας όπου, ή κατά το δίκαιο της οποίας, εκδόθηκε. Επίσης η κήρυξη της διαιτητικής απόφασης μπορεί να αποκρούστει: α) αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι, κατά το δίκαιο της χώρας όπου ζητείται η κήρυξη της απόφασης εκτέλεστής, δεκτικό υπογεγήγες στη διαιτησία και β) αν η εκτέλεση θα αντιβάινει προς δη δημόσια τάξη της χώρας αυτής (άρθρο 5 ν. 4220/61). Μεταξύ των προϋποθέσεων που ελέγχονται, προκειμένου να κηρυχθεί εκτέλεστή η αλλοδαπή διαιτητική απόφαση, δεν περιλαμβάνεται και το αν είναι νομικώς ορθή, και ειδικότερα το αν

επύριμος το αποικιαστικό δίκαιο που έπρεπε να εφαρμόζεται βάσει των ελληνικού μετεπικού διεθνούς ακυρών ή πάσσα συμβατικού όρου ή όρου της συμφωνίας ψιλοτήσιας. Επομένως ο πρώτος λόγος της εφετηρίου που ερμηνεύει ότι η αίτηση έπρεπε να υπορριφθεί επειδή η διαιτητική απόφαση δεν εφύριμος το ελληνικό αποικιαστικό δίκαιο, ας το δίκαιο στο οποίο τα μέρη είχαν υποβλήθει, κατό το άρθρο 25 Α.Κ., είναι αβάσιμος.

Η ελλειψη αιτιολογίων της αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης δεν εμποδίζει την κήρυξή της εκτελεστής στην Ελλάδα. Ούτε η Ελλειψη αιτημένη αντίθεση στη δημόσια τάξη (Α.Π. 350/79 ΝοB 27, 1425). Άλλωστε το άρθρο 5 § 2 β' εδόφ. τελ. της ν. 4220/61 τότε μόνο προνοεί ότι μπορεί να υπορριφθεί η αίτηση όταν η εκτέλεση (η υλική δηλαδή πραγμάτωση) της απόφασης αυτής θα ήταν αντίθετη προς την εγχώρια δημόσια τάξη, πράγμα που δεν σημαίνει όταν η απόφαση στέρεται απλώς αιτιολογίων. Οπωσδήποτε δύμας η αλλοδαπή αιτημένη απόφαση, όπως προκύπτει από το κείμενό της, δεν προσκομιζεται νόμιμα στο πρωτότυπο και σε έγκυρη, επίσημη μετάφραση, έχει επωρκες αιτιολογίες. Επομένως ο σχετικός πέμπτος λόγος, που παραπονείται κατό της εκκαλούμενης διότι δεν έκρινε ως στερημένη αιτιολογίαν και επομένως ανεπιδεκτη εκτέλεσης την αλλοδαπή αιτημένη διαιτητική απόφαση, είναι αβάσιμος. Εξάλλου η απόφαση αυτή έχει τα αναγκαία στοιχεία και γνωρίσματα (τόπο έκδοσης, χρονολογία έκδοσης, τη σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου, σκεπτικό, διατακτικό, υπογραφές). Είναι επομένως αβάσιμος και ο εβδομος (πρόσβετος) λόγος της έφεσης, που υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή δεν έπρεπε να κηρυχθεί εκτελεστή διάτι θεν φέρει αύτες τα απαραίτητα στοιχεία και γνωρίσματα διαιτητικής απόφασης.

Εφετείο Αθηνών Αριθ. 8339/1984

Πρόεδρος: Βασ. Πιμελής
Εισηγητής: Ιω. Μυγιάκης, Εφετής
Διεκριτικός: Π. Πέτρου, Γ. Ριανιώτακης

Κατεγγέλειο Ερευνητικής μεσωποτής για ιδιόχρηση υπέρ κατιόντος, προθεσμίο δύο μικρότερη από 18 μήνες. Ασκηση καταγγελίας από αρτιπρόωπο και μη αποκρονιστή της «φιλελληνή» συνέπειες. Κατάργητη δίκης με άρθ. 13 Ν. 1229/1982, συνέπειες.

Ανταγωγή για πρώτη φορά ενώπιον Εφετείου για αύξηση αποζημιώσεις ιδιόχρησης είναι απαραδεκτη.

Επειδή στο άρθρο 9 § 2, 10 § 3 και 11 § 2 των νόμων

813/1978 ορίζονται τα εξής. Ο εκμισθωτής διατάσσεται μετά την έκδηση της εγγρατικής δράσης της μισθίωσής του αλλά όχι και προ της παρόδου τριστίμης από την ενάρξεως της μισθίωσης, για καταγγείλει τη μισθίωση για χρήση των μισθίων προς άσκηση των εις το άρθρο 1 στοιχ. α-γ λόγος προτίτηνανή προκειμένων περι των κατό το άρθρο 2 μισθίωσαν, για θύλαξη των κατό το άρθρο αυτό δραστηριοτήτων, υπό τους εκμισθωτούς, την κυρίου, των τεκκων ή θύλωγμαν αυτών (ιδιόχρηση), τα οποία με αποτέλεσμα της καταγγελίας επέρχονται μετά εξάμηνο από αιτημένη, είναι ομως ανισχύρη η καταγγέλια αν δεν άσκησε αγωγή περι απόδεσης των μισθίων εντός προθεσμίας ενός μήνα από αιτημένη (καταγγελία). Εξ αλλού το άρθρο 4 και 5 των νόμων 1229/1982 ορίζουν τε ακόλουθα: άρθρο 4. -το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 813/78 αντικαθίσταται ως εξής: προσεκτικής καταγγελίας είναι η πρόθεση και η διατατήτητη ιδιόχρηση, ως και η θύληση επι τριστά μήνες των επαγγέλματος του εμπόρου ή δρωστηριότητας που προστετείται από τον παρόντα. Η άσκηση του κατό το προηγούμενο εδάφιο επαγγέλματος, ή δρωστηριότητας δεν απαιτείται α) στο πρώτο περι περιπτώσεων των εκμισθωτού ή κυρίου σε περιττώση καταγγελίας για ιδιόχρηση υπό αιτημένης και β) στην περίπτωση κατό την οποία το μισθίο του οδοιού ζητίσται με την καταγγελία η ιδιόχρηση, έπειτα η ίδιο ή το σικόπεδο στο οποίο εικρέωμα θητεύεται, από τον εκμισθωτή ή τα τέκνα ή το σίγαρο του οπό ογκό με συνάλλαγμα που εισήγηται από το εξωτερικό και αντιστοιχεί στα δύο τρίτα τουλάχιστον της αξίας τους ή η αξία τους καλιείθηκε κατό το ίδιο ποσοστό με εισαγόμενη συνάλλαγμα. Άρθρο 5 -τη παρ. 3 του άρθρου 10 του Ν. 813/1978 αντικαθίσταται ως ακολούθως: τα έννομα αποτέλεσμα της καταγγελίας στις περιπτώσεις του άρθρου 9 § 2 και 3 επέρχονται μετά εξάμηνο από αιτημένη. Ειδικό στην περίπτωση καταγγελίας για ιδιόχρηση από κατιόντες του εκμισθωτού ή κυρίου το αποτέλεσμα της καταγγελίας επέρχονται μετά σκεισικότερην από αιτημένη. Από τις παραπάνω διατάσσεται και τις λοιπές διατάσσεται των νόμων 1229/1982 προκύπτει ότι προθεσμίο ασκήσεως της αγωγής περι αποδέσης των μισθίων σε περιπτώση καταγγελίας για ιδιόχρηση δύναται ορίζεται ρητά από τον τελευτικό ει τό νόμο. Με τα δύοδημα αιτημένη μπορούνται κατά πρώτη όψη να παρατηρηθεί η γνωμη της εκκαλούμενης εποφύλαξης ότι μετά την ισχύ του Ν. 1229/1982 τα έννομα αποτέλεσμα της καταγγελίας για ιδιόχρηση από κατιόντες του